

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 — kr.
Félévre 5 " "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy órára 1 " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Kohányi Gyula.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzárú hirdetések alk. szerint jutányos arón vetetnek fel. Bélyeg-díj mind den külön bevitelért 30 kr.

A h.-hadházi szocializmus.

Levél a szerkesztőhöz.

H.-Hadház, 1897. jan. 11.

A «Debr. Hirlap» f. év. jan. 6-ik véletlenül hozzám került számában egy, legkiméletebben hazugságokkal telt tendenciozus közleménynek nevezhető hír jelent meg, melyet a szocializmus térhódítására vonatkozó nem mindennapi érdekesítő tartalmánál fogva fővárosi lapok is reprodukáltak.

Hirlapi polemikába bocsátkozni nem szoktam, nem szeretek nem is fogok. Célom, szándékom most sem az. Azonban e hirre bár nem szívesen mégis reflektálok, s azt mint városunkat, ennek népét és szellemét a körülményeket nem ösmerők előtt más színben feltűntető, minket mosolyra gerjesztő koholmányt, tősgyökeres lakos s polgári minőségemben, a város reputációja a nép és mindnyájunk becsülete s törvénytisztelete érdekében a leghatározottabban demantálom.

Nincs itt sem egyszerű szocialis sem agrar garnirunggal diszitett szocialis mozgalom, nincs itt erre talaj sem; de nem is lesz soha, mert Bocskay elég okos és bölcs volt a föld terület egyenletes megosztásával ezt egyszerűsmindekkorra lehetetlenné tenni; nincs itt semmi lázadás vagy lázítás; csend rend és nyugalom uralkodik itt minden téren s minden irányban.

Nem történt itt semmi egyéb, mint az, hogy a nép, a polgárság a községi tisztújítás alkalmával — szerinte — elkövetet törvénysértéseket törvényes uton mintegy 800 aláírással beadott fellebbezésben támadta meg, magánál a választásnál pedig jogos felháborodással s élénken de törvényes formák között tiltakozott a választási jogot szerintem is csorbító eljárás ellen.

Ehez képest tehát Simon Károly és Tatár Gábor tisztességes, becsületes értelmes s előkelő polgároknak meghurczolása, izgató s szocialista színben feltüntetése szintén olyan célzatos és okatlan bosszu műve melyet magam részéről jellemezni nem kívánok, nem fogok.

A hadházi közbirtokosságnak impudáit törvénytelen eljárás szintén merő ráfogás.

A tény nem más mint az hogy Ferenczi főszolgabíró urnál pillanatnyi fogalomzavar támadt a hadházi közbirtokosságot mint magán vagyonnal rendelkező magán testületet (jogi személyt) egyfelől a Hadházon még eddig meg nem alakított legelő birtokosságot a mezőrendőri törvény 8. §-a értelmében másfelől megillető jogok s köteleességekre nézve.

És megjegyzem itt, hogy e zavart akarva idézhatték elő olyanok kik a tiszta vízben halászni nem tudnak Ferenczyt helytelenül informálták.

mert én az ő intézkedését megmagyarázni csak ekként vagyok képes s ró a rossz akaratot feltételezni hajlandó nem vagyok.

Elég az hozzá Ferenczy a közbirt. gyűlést szerintem is törvénytelenül betiltotta, maga hívta össze a gyűlést f. hó 15 napjára s így olyanformán cselekedet mintha én a szomszéd háza előtt sepernék.

Ez okból a birt. választmánya összeült s egyhangulag tehát partkülönbség nélkül Hadházy József nyug. jbiró, Hadházy Endre, Hadházy Gergely s több tisztességes kormánypárti férfiak (nem agrár-szocialisták) jelenlétében határozta el hogy a szolgabírói rendelet tudomásul sem veszi, azonban nehogy lázadóknak tüntetessenek fel a békés hadházi polgárok a f. hó 3. napjára egybehívott gyűlést nem tartja meg, hanem összejön a szolgabírói meghívásra s törvényes alakban tiltakozik a beavatkozás ellen és tesz meg mindent a mit tenni kell.

Ebből az a fejlettség, a demagogia a lázítás az agrar szocializmus, de ezt sem S. K. és T. G. csinálták hanem mindnyájunk jogérzete.

Azt tartom tehát nem tesznek sem maguknak sem városuknak jó szolgálatot kik ok és alap nélkül vaklarmát üznek csak azért, hogy pártpolitikai céljaik meg nem engedett módon ördöntő munkálatát elpalástolják, vagy az-

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Versek*).

Szizifusz.

Hősnőt kerestem egy regényhez,
S már-már azt hittem, megtalálom.
Kész volt fejemben minden jelenet.
A fordulat, a szelíd kimenet,
S mind megszakadt egy czérnaszálon!

Sötét dühvel kóborlok újra,
Harapok, ha valaki kérdez,
Hóhullató magányos éjeken
Bus csillagok állását kémlelem, —
S hősnőt keresek egy regényhez.

Levél.

Csókoltatom a nagysága kezét,
Ne mosolyogjon rám ekként soha!
Zuzmarás fának érzem így magam,
Téli verőényt hint rám mosolya.

Vagy cizkáltasson szeme kék ege
Tüzes villámot s üssön véle szét,
Vagy ha irántam jó szívvél vagyon —
Csókoltatom a nagysága kezét.

Szávay Gyula.

*) Mintaványul szerzőnek Verses könyv című kötetéből.

A csordás.

— A «Debrecezen» eredeti tárczája. —

Irtta: **Vityi József.**

István sógor addig-addig irta a levelet s az asszony addig czirógatta a szakállam helyét (borotválkozó napon) míg egyszer rávettem magamat . . .

Előállott a konfertáblis s fölraktam rá a feleségemet, a Jóska, Pistát, Juliskát meg az »apa kedvenczet»: a kis Sanyikát; feladogattam továbbá a »mama kedvenczet»: a »kis Pubikát,« meg egycsomó skatulyát, úgy hogy magamat csakis a kocsis mellé ültethettem fel — de felültem. (A családapának jó itt is.)

Mig kidöcögöttünk a pályaudvarhoz, kiszámítottam, mennyibe jön a faluzás s becsületesemre úgy találtam, hogy havi fizetésemnek legalább is felébe.

Ez atyai keblemet búval tölté el s már kezdtem bosszankodni, hogy miért döcög ilyen czammogva a fiakkeres lóval együtt a kocsi, de hát, ha a feleség purancsol!!

(Hiába, ideges a »Pubika«! Eltalálná magát vakkantani! ez pedig blamász! Hogy miért? kérdjek meg a feleségemet.)

Hiába imádkoztam — (természetesen suttymban) a Pubika nem ugrott ki a vasuti kocsi ablakán. Egyéb szerencsétlenség nem történt.

Mikor megérkeztünk, István sógor megcsókolta a feleségemet (testvéri esők volt) meg sorba a gyerekeket s aztán együtt váltottunk férfias, dohányizú pusztit. Segített felrakni a sok czók-mókot s miután feleségemet biztosította, hogy Tinkának nincs semmi baja, megindultunk.

Utazás közben csak a Jóska gyerek akarta ketté harapni a nyelvét egy döcözzenő miatt, azt is egyedül ő siratta meg.

Az esti nyolcz órát húzták, mikor megérkeztünk.

Tinka jó gazdasszony.

Párolgó tál várt bennünket, s mondhatom, úgy bevacsoráztunk, hogy még éjjeli egy orakor is számoltam az ujjamon: »egy, kettő, három, egész százig.« Almatlanság ellen ezt a kurát ajánlotta ugyanis egyik doktorom, de nem használt. — Így elmondtam még három »hiszekegyet« s egy pár »matyánkot.«

A jótékony álom már-már kerülgetett, midőn egy hosszú lövonati túlkölés rezgette meg idegeimet.

— Hah! lövonat! ugrottam ki ágyamból.

De hültem le hirtelen, nem az volt, hanem egy napbarnította ragyás arcú tagbaszakadt ember.

Természetesen először rendőrré gondoltam, de aztán meg látván a teheneket s a bégető bornyukat, poetikus érzés vett erőt rajtam.

ért, hogy személyes ellenségüket a közvélemény előtt lerántsák vagy végül azért, hogy a maguk által csapott zajban modern tolvaj módjára tova meneküljenek.

Kérem jusson eszükbe az ilyen uraknak ama bizonyos rosz madár . . . meséje, kérem ne vezessék félre a közvéleményt s ne hitessék el velünk, hogy fecske fészket occupalt verébbel van dolgunk e jó békés és csendes fészkekben.

Kérem ne felejtse a kit illet »sitacuisse . . .

Vessprémy István,

ügyvéd földbirtokos kaszinó gazd. köri. elnök.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház ma d. e. 10 órakor tartott ülésén véget ért a költségvetés általános vitája, minthogy szólásra csak a néppárti **M a j o r** Ferencz és a kormánypárti **W e r n e r** Gyula voltak még feljegyezve.

Uj főpap. **M a j l á t h** Gusztáv grófot a komáromi helyettes plébánost mint ezt hetekkel ezalótt jeleztük, cum jure successiöniskinevezték erdélyi segéd püspökké **L ö n h á r d t** Ferencz melé. A processus informativus mint tavoritilag jelentik ma menl végbe a bécsi nunciátún. **M a j l á t** grot a szerencsétlenül járt országbíró fia az utóbbi időben egyházipolitikai szereplésével iünt ki de e meletkülönösen Komáromban kifejtet közjoiékonysági akciója által marandó érdemeket szerzeit magának.

KÜLFÖLD.

Oroszország új külügyminisztere. Szent Pétervárról jelenik hogy **N u r a v i e v** nek külügyminiszterre való kinevezése befejezett d o l o g. A czár tegnap este írta ala Muraviev kinevezését melyet a hivatalos lap holnapi száma fog közölni.

Tehát pásztor!
— Adjon az Isten jó reggelt! — kapta le a kalapját.
— Kendnek is — mondom én. Halja kend, maga dudál? — kérdem tőle.
— Nem is a bojtárom! mondja ő. Nem tud még a gyerek.
— Nagyon szépen fujja — fejezem ki bosszúságomat én.
— Azt mondik, hogy a püspök se olyan szépen — dicsekedett ő.
Egy kőborgó eszmétől megkapatva mondom:
— Adja nekem kend azt a túlköt, adok érte egy pengőt.
— Nem lehet enstálom.
— Talán keveselli kend?
— Nem enstálom, de a hangja.
— Ördög hánja a hangját! kap még ráadásul egy pohár pálinkát.
Megkötöttük az alkut. Kinyitottam az ablakot s ő beadta a túlköt s én kiadtam a forintot s mint a ki jól végezte a dolgát, lefeküdtem.

S az nap kedves mulatságra ébredtem fel. A Jóska gyereket az anyja megverte. Összeveszték Pistával a túlkön. (Az ártatlanok ugyanis kiorozták szobamból a fenti instrumentumot.) Az anyjuk part osztott köztük s azon elvöl fogva, hogy »Jóska a nagyobb és így az okosabb« neki kell engedni, — ő kapott ki s Pistáé lett a túlköt.
Azután kikaptam én is, hogy ilyen haszontalanságért miért adok ki pénzt stb.

Országgyűlés.

— **Kossuth Ferencz beszéde.** —

Budapest, jan 13.

Tegnap távirataink között hirt adtuk a képviselőház tegnapi ülése elejének lefolyásáról. **P o l ó n y i** Géza beszéde után **B á n f f y** báró mentegette magát az ellen a vád ellen, mintha elismerné a képviselőház törvénytelen összealkotását.

A miniszterelnök után **K o s s u t h** Ferencz emelkedett szólásra, hogy heterjessze a függ. és 48-as part határozati javaslatát Beszédéből a következőket közöljük:

K o s s u t h Ferencz kijelenti pártja nevében, hogy ők nem fognak megszűnni, mint képviselők kötelességeiket teljesíteni. Reflektál ezután az előadó beszédére és kijelenti, hogy a költségvetés bírálatát a politika okoktól elválasztani teljesen lehetetlen. Pártja programja mindig az volt, hogy megtagadják a költségvetést, mert azt 67-es alapon álló kormány nyújtotta be. Ne unjon bele a kormány ennek a kijelentésnek az ismétlésébe, mert a mint nem volt felesleges Rómában annak az ismétlése, hogy »censeo Carthaginem esse delendam«, ugy e kijelentésnek az ismételt és loytonos hangoztatása is szükséges. Olyan országokban, melyeknek egy közös uralkodójuk van, feltétlenül szükséges, hogy a két ország népe egymás iránt rokonszenvenvel viseltessek. (Ugy van! a baloldalon.) 1848-ban Récshen rokonszenven tüntetéssel fogadták a magyar országgyűlés küldöttségét, vajjon Lueger és pártai rokonszenvenvel fogadnák-e Bécsben országgyűlésünk küldöttségét?

A kvóta kérdésben az osztrákok érdeke, hogy minél kevesebbet fizessenek, mi pedig minél többet fizessünk. A mi érdekünk természetesen ennek ellenkezője.

Ilyen érdekösszeütközés van köztünk s az osztrákok között a vám és kereskedelmi szerződés kérdésében is. Minden egyes vámszerződésnél igyekeznek az osztrák a magyar érdeket elnyomni, sőt már annyira jutottunk, hogy az osztrák már annak gondolatától is fellázad, hogy mi érdekeinket velük szemben megakarjuk védeni. Mig Angliában, Franciaországban a védvampolitika hivei jutottak kormányra, nekünk el kell tünnünk, hogy piacaink telje-

sen tárva-nyitva álljanak az idegen földről beáramló termények számára s így az osztrák konkurrenzia elnyomja a magyar ipar fejlődését (Ugy van! a baloldalon.)

De ilyen ellentétek érvényesülnek a politikában is. Ausztriának mindig nagyhatalmi aspirációi voltak, mig Magyarország mindig csak arra törekedett, hogy ezt a hazát megtartsa, megvédje. S ebből kifolyólag Ausztriának támadó hadjáratához alkalmas hadsereg kell, nekünk pedig védelmi háborúra.

Sőt a korona is olyan helyzetbe jut, hogy a két nemzetnek, mely felett uralkodik, ellentétes érdekei lévén, vagy jó magyar király, vagy jó osztrák császár, de a kettő egyidejűleg nem lehet.

A kiegyezés kérdéseiben nem szabad szem elől téveszteni, hogy ha a nemzet nem védi meg érdekeit, más azt nem fogja megvédelmezni. — A 67-es alap hivei mindig azt állítják hogy az utolsó 25 év fellendülése a 67-es alapnak köszönhető; ez helytelen okoskodás, mert ez az emelkedés nem a 67-es alap üdvös hatása folytán, hanem annak dacára jött létre. (Helyeslés a baloldalon.) Magyarországon a közvagyon tényleg emelkedett, de az annak köszönhető, hogy a közlekedési viszonyok javultak s így hazánk a 19 század nyugati műveltségével állandó és közvetlen érintkezésbe léphetett. Vagy talán a tudomány fellendülése a 67-es alapnak tudható be.

Édövs Károly. Tudósaink 67 óta csak silányabbak lettek.

Kossuth Ferencz: Az angol anketek konkluzióit vizsgálva, ki lehetne számítani azt az időpontot, hogy Magyarországon csak az fog mezőgazdasági terményeket termelni, a ki azt maga használja fel. Tehát az a rendszer, mely a nemzetet arra kárhoztatja, hogy örök időig földmivelő nemzet maradjon, csak káraravolt az országunk. (Ugy van! a baloldalon.)

Amultakra visszatérve, rámutat az óriási hanyatlásra; 1868-ban a pénzügyi bizottság 5,467.000 forinttal szállította a kormány irinyi zatát, most mennyivel lenne képes. 1868-ban 130 millióra, most 475 millióra rugnak a kiadások.

Az előadó azt hozta fel, hogy ilyen kiadások, melyek nem terhelik az adózokat, a kiadásoknak 52 százalékát teszik ki. — De hiszen például a vasuti utazásért is nem csupán az államvasutak önköltségeit fizeti az utazó közönség, tehát ennek eg része is csak

Persze letagadtam, s állítottam hogy azt a csordás ingyen ajándékozta nekem.

Megvallom, eznap este nem vacsorázta m annyit, mint tegnap s csendes örömmel engedtem át magamat Morfeus csókjának. (Az elég hamar le is csókolta pilláimat.)

De megmondta már régen Böles Salamou hogy: »az ember öröme változik szomorúságra!« az enyém is arra változott.

Morfeus karjából keserves kürtölés ragadtott ki.

Kiugorva ágyamból, az ablakhoz rohantam.

Nem tévedtem. — Ő volt — a csordás. Ő födíg leemelte kalapját s »szerencsés jó reggelle!« köszöntött.

— Hallja kend! honnan veszi ezt a sok túlköt! — tört ki a bosszúság belőlem.

— Van enstálom . . . szót kötelességszerűen belefujva a masinájába.

— Borzasztó! . . . csaptam be az ablakot.

Faluzásunk harmadik napján buskomorság vett rajtam erőt.

A sógorra, alig figyeltem.

— A túlköt voltam elfoglalva.

— Sógor — add ide azt az üveg pálinkát.

— Melyiket?!

— A melyikből ebéd előtt itunk. Mégse azt. Jó lesz, rosszabb is.

A sógor ide adott egy üveget, én pedig

kajtottam egy poharat s azzal együtt letettem az asztalra.

— Mikor a csordás felébredt, látszólag jókedvű arcot vágta, tényleg azonban égett bennem a düh, s töltöttem egy pohárka palinkát s kinyújtottam.

— Itt van igya meg kend s máskor ne költöns fel — érti?! . . . mindennap kap egy pohárral.

— Igenis instálom.

A következő nap otthon maradt a tehén s én boldogan szunyadtam volna, ha rá nem tartott volna a szemem a fölkelesre. Felébredtem, s láttam hogy Pintye milyen lasan kapja a csordát, s milyen óvatosan.

Boldog voltam — de csak egy napig.

Hiába semmi sincs állandó a nsp alatt. Nagy szóviharra ébredtem fel.

Kinezek. — S kit látok?! Hát István sógort, a ki erősen szidja Pintyét a csordást:

— Hallja kend — tört ki belőle a harag — azért fizetjük kendet, hogy itthon hagyja kend a teheneket?! Ha még egyszer nem dudál kend — elcsapatom kendet. Érti kend?!

Szomoruan, lemondólag szolt a Pintye szerszáma, a mint bandukolt a tehének után.

— Hallod sógor! ne szidd azt a jambort. Én vagyok a hibás . . . meg a pálinka.

A sógor csak most vett észre engem. — Te vagy a hibás?! — kérdi amulva tőlem.

adó jellegével bírhat. Helyesli, ha az állam veszi kezébe bizonyos iparágak meghonosításáért gyárak alapítását, de midőn már sikerült az illető iparág meghonosítása az államnak az illető vállalkozás magánvállalkozás kezébe kellene átengednie. (Helyeslés a baloldalon.)

A közös ügyekben szintén jelentkeznek a hanyatlás. Pártja aggodalommal látja a költségvetésben, hogy már 8,350.000 forintba ruga a nyugdíjak tétele. Minden nap tapasztaljuk, hogy olyan tetterős férfiak nyugdíjaztatnak, kik egyik-másik miniszteriumnak díszerevé válnak.

Helytelen a költségvetés felépítésének módja. A zárszámadásoknál mindig meglepetéseket nyújtanak. — Ha bizonyos adónemek többet hoznak, mint a meennyit előreláttak, az illető adónemet le kell szállani. (Ugy van! balfelől.)

Pártja a vitát a költségvetés folyamán fenn fogja tartani, mert noha az országgyűlés törvénytelen eszközökkel alakult meg, hivatottuk nem szűnt meg kötelességük a kormányt ellenőrizni.

A költségvetést maga és pártja nevében sem általánosságban, sem részleteiben nem fogadja el. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) Az alábbi határozati javaslatot nyújtja be:

Határozati javaslat.

Az 1897. évi költségvetés ugyanazon elveken és rendszeren alapszik, mely ellen alólírottak evtekdek óta küzdenek.

Politikai az 1897-ki közjogi alap fentartása képezi a költségvetés főcélját, sőt a jogcsorbító rendszert a jelen kormány azzal tételi, hogy az ország jogait még ez alapon sem védi meg a törvényengedte határig és hatalmi köre kiterjesztése céljából lerombolja a magyar államiság védbástyáit és előidézi a közszellem és közérkölc megromlását az óriási mérvű lélekvasárlás és hatalmi erőszak alkalmazásával.

Pénzügyileg a költségvetés ugyanazon tévedésekben leledzik, melyek az előző előirányzatokat jellemezték, t. i. feleslegét tüntet fel, holott tényleg deficit mutatkozik.

Ezen okokból mondja ki a képviselőház, hogy az 1897-iki költségvetési előirányzatot általánosságban sem fogadja el.

Kossuth Ferencz, Helfő Ignác, Boda Vilmos, Brázay Kálmán, Ilyés Balint, Csávolszky Lajos, Lakatos Miklós, Hentaller Lajos, Justh Gyula, Oláh József, Pichler Győző, gróf Benyovszky Sándor, Kubik Béla, Eötvös Károly Meszlényi Lajos, Barta Ödön.

— Persze, hogy én.

— Hogy-hogy?! . . .

— Igen egyszerűen, nem hagyott aludni a csordás és adtam neki egy pohár schnapsot reggelként.

Utánna kiáltott a csordásnak.

— Gyere csak vissza! . . .

Mikor vissza jött így szóló hozá:

— Hallja kend, míg a nagyságos ur itt lesz, — ekkor rám mutatott — addig ne merjen kend dudálni, mert akkor elcsapatom kendet. — Érti kend?! . . . takarodjék kend!! . . .

Látszott Pintyén, hogy mondani akar valamit. — Biztosan azon tanakodott, hogy most már melyik parancsot fogadja, az első-t vagy a másodikat? . . .

*

Másnap azonban bekopogtatott jókor reggel valaki az ablakomon s jóakarólag bekiáltott, hogy az ablak üvegek megrezegték bele.

— Itthon van még a nagyságos ur!

Tudtam ugyan, hogy ez nekem szól, s elég mérges is lettem, de hallgattam.

Pinty meg — mert ő volt — miután nem kapott feleletet kihuzta lobjogó ingujjából a szerszámot s belefujt keservesen . . .

Színház.

A becsületbíró.

(Színmű 3 felvonásban, írta: **Becnyák Zoltán**. Először adták a debreczeni városi színházban 1897. január 12-én.)

Komjáthynak egy nagy érdemét lehetetlen kétségbe vonni, azt t. i., hogy a színműirodalom terén felbukkanó újdonságokat sietve bemutatja a debreczeni színház közönségének. Erre a hétre nem kevesebb, mint három premierre volt kilátása közönségünknek, két új drámára és egy operettere.

Igaz, hogy ez az operette-ellenes időjárás kedves énekesnőinknek nagyon a torkára vette magát s így a már hirdetett »Kuruczvilág« bemutatója erről a hétről elmarad.

De még így is jut nézni való elég.

Tegnap este került első előadásra **Becnyák Zoltán** 3 felvonásos színműve: »A becsületbíró.«

Uj név és uj czim!

Az író nevével most találkozunk először a színműirodalom terén s így első kísérletről levén szó, az ítélet mérő vesszejét is szelidebben kell alkalmaznunk.

Ezt a szelidséget azonban csakis a szerkezet igényli, mert a tárgy, az teljesen kiállja a legszigorubb kritikát is.

A színmű az élet hű képe tartozik lenni s a probléma, a melyet fölvet és megoldani akar, szükségképpen valószínűséggel kell, hogy birjon.

Nos, hát ez a kelleke megvan az új darabnak. A »becsületbíró« valószínűséggel meglevő élő alakja társadalmunknak. A szerző igazán a fején találta a szeget, mikor ezt a mi »lovagiasság«-ban utazó társadalmunkat leálcázva, megmutatja, hogy éppen azok, a kik a lovagias affeirek porondját legstürűbben tapossák; a kik catói szemöldökkel itélkeznek az esendő emberiség apróbb botlásai felett s egyáltalán nem fukarkodnak a halélos ítéletek kimondásában: hogy ezek a »becsületbírók« nagyon sokszor nem »becsületbírók«.

Szükséges már, hogy a társadalom, amely egészen elveszté józan ítélő képességét s egészen a lovagiaskodók rabszolgájává súlyodt s a »becsület« szűztiszta fogalmát már-már azonosította a »lovagiasság« hazugszólamával, hogy a közönség végre tudja meg a valóságot lásson tisztán ebben a kérdésben is merítsen okulást az élet mélyeséges igazságából.

Ebből a szempontból nézve a dolgot, örömmel üdvözöljük a »Becsületbíró« szerzőjét a szellemi küzdelem porondján s kívánjuk hogy az elvetett szellemi mag hozzon minél gazdagabb termést.

De míg így a darab alap gondolataival teljesen egyetértünk s azt drámai tárgyalásra a közönség magasabb értelemben vett nevelésére — mert hisz az igazi drámának az egyik legfőbb czélja — egészen alkalmasnak s jól megválasztotnak jelentjük ki: nem mondhatjnk ilyen szerkesztésnek a probléma foglalatát, a színmű szerkesztését az alap gondoltnak — hogy úgy mondjuk — egyedesítését.

Ebben már nagyon megérzik a kezdő írói bizonytalanság. Nincsen elég ereje a hatalmas idegszálak kellő rendben és szükséges fokig való kifeszítésére s így művészi összhang, magasabb harmonia nem fakad művéből.

Maga az egész darab, bár — mint em-

litettük — alap gondolata kifogástalan, annyira túl megy a valószínűség határán, a mennyire még a regénynek sem volna szabad jutnia, nem hogy az élet való képét utánzó színműnek.

Lehetetlen helyzetek s lélektanilag képtelen jelleme fordulnak elő a darabban.

Azonban próbáljunk pár szóval beszámolni tartalmáról.

Reiland, (Bartha) báró **Bérczey** Ákos gazdatisztje szerencsétlen üzleti speculációban elveszti nem csak a maga és családja összes vagyonát, hanem gazdája pénzéhez is hozzá nyúl. Bizva a báró nagy lelküségében, bocsánatot remél. De a báró nyomorult fickó, a ki a »bocsánat«-ot csak **Reiland** leányának, **Irénnék** (Komjáthyne) birhatása árán hajlandó megadni s elég aljas, hogy ezt meg is írja leányának, **Irénnék** szereti **Tardy** Orbán fővárosi orvost s így lelke mélyéig felháborodik a báró alávaló kivánságára. De mikor ez azzal fenyegeti, hogy atyját börtönbe nurcoltatja, atyja iránt való szeretetből — oda dobja magát. Ezt megelőzőleg **Irénnék** bátyja, **Pál** (Vidor) egy beteges testű, de ideális lelkű ifju is tudatára jut annak, hogy szereti **Szent-György** Jolánt (Halmi Margit) és az is őt.

A második felvonás két évvel később **Szent-György** László fővárosi nyaralójában történik. **Reiland** meghalt. **Irénnék** a bárótól fia született, de hogy eltarthassa, kenyer után kellett látnia. A régi barátság jusson **Szent-György**iek veszik házukba, **Jolán** a mellé, a ki időközben (minden ok nélkül) kiábrándult **Pál**ból s most **Bérczey** kifeszített hálója felé van utban, sőt maga is azt hiszi, hogy szereti a bárót.

A báró urat a sok »verseny«, lotalisateur és a szép asszonyok tönkre tették s most valami »bánk«-élen szédeleg, mert »hiszen élnie csak kell!« Mindea reménye a **Jolán**nak kötendő házasságban van, mert akkor újra gazdag lesz. Minden a legjobb rendben van, csak **Irénnék** fél. Nem is ok nélkül. **Irénnék** megtört életéért bosszút akar állani s mikor megtudja, hogy **Jolánt** akarja elvenni, fenyegetőleg lép fel vele szemben. A báró hogy **Irénnék** hallgatásra bírja, kész elmenni a végletekig, a tettegeaség nemtelen cselekedetéig. De e perczen belép **Tardy** **Irénnék** imádója, a ki ez ama szerencsétlen napon visszautasított, s miután előbb már megvallotta **Irénnék**nek, hogy még mindig szereti, s könyörgéseire nem kapott semmi kielégítő választ, ellenben pletykázó asszonyok szájából olyasmiről értesült, mintha a báróval viszonya lett volna: felelősségre vonta a bárót aljas viselete miatt, s egyszersmind **Irénnék** is kitudta, hogy mi is volt hát közte és a báró között.

Kinos jelenetüknek fültanuja volt **Szent-György** is, aki **Tardy** távoztával kiutasította **Irénnék** házából.

Másnap párbajnak kellett volna lenni **Bérczey** és **Tardy** között, különösen ez az utóbbi (megmagyarázhatatlan okból) erősen ragaszkodott a párbajhoz, holott az a jellemtelen ember egészen más elbánást érdemelt.

Segédei azonban **Torday** Ákos (Vágó) és **Reiland** Pál nem akarják engedni, hogy párbajra menjen a báróval, az első nem, mert feltette az orvost, az utóbbi meg azért nem, mert — ő maga akarta tönkretenni a bárót, még pedig erkölcsileg

biróság előtt, leleplezván a bankkal való szédelgéseit.

Míg ezek folynak, Jolán odadobja magát a tiszta szerelmet szenvedő Berczynek s kész nejevé lenni; kész még akkor is, mikor leleplezi előtte — a maga szégyenét.

Eközben jön Tardy s értesülvén Iréntől hogy a báró újra sértéssel illette, eláll a párbaj gondolatától s szemébe vágja Berczynek az igazságot s kijelenti, hogy a vádlottak padjára juttatja.

Berczy látja, hogy nem menekülhet, s agyon lövi magát.

Eddig a darab.

Mint ebből a fogyatékos előadásból is kitetszik, a darab lényeges hibákban szenved. Különösen a szereplők jelleme esik sokszoros kifogás alá. Nincs közöttük egy sem, mely tiszta emberi karakter, lélektanilag indokolt, cselekedeteiben következetes jellem volna. E miatt a darab hatása is csak a felsiker szerep-niveaujáig ért fel.

Ezt is — igazán — csak az előadó művészek egyéni ambíciójának s teremtő képességének köszönheti.

Az előadás tehát egészben véve sikerültnek mondható s pár este még színen tarthatja a darabot.

Az érdem oroszán része tegnap este is a Komjáthy-né volt, a ki Irén szerepében finom művészi színezéssel párosította a kiváló drámai erőt. Vele ebben is karöltve járt férje, Komjáthy János, ki az orvos nehézkes és burkolt szerepébe életet és világosságot öntött.

Benedek Gyula a czimszerepben egyéniségének teljes érvényesítésével, azaz jó sikerrel mozgott.

Halmi Margit a Jolán érthetetlen szerepét saját egyéni szeretetreméltóságával enyhítette s juttatta a lehetőség határáig művészi érvényesülésre.

Szabó Irma valami kis epizód szerepecskében ragadta el a közönséget, bár mi magunk azt a kuplet, amelyet a szerző elénekeltetett vele, jobb szeretiük volna átengedni valami operette librettóba.

Bartha, Vidor, Szilágyi erőtlén szerepek birtokában megtettek minden lehetőt.

Kiss Irénnek sem jutott most pár szónyi szerepnel több, de ő abban is igen jó volt.

Ha még megemlítjük, hogy a diszletek igen szépek voltak s hogy a közönség teljesen megtöltötte a nézőtér, leszámoltunk jóformán mindennel.

Ma a darabot megismétlik.

Grotius.

Charitás. Várady Antalnak a Koczán alapból 100 arany pályadíjat nyert tört. színműve, Charitás kerül színre csütörtökön színpadunkon először. Salamon történetét és a vele összefüggő eseményeket tárgyalja a költő szép költői nyelven és formában. Az ingatag, s tragikus sorsu Salamont Komjáthy személyesíti, a főszerepeket kivülé Komjáthyné, Follinuszné, Molnár Rózsi, Szabó Irma, Szilágyi, Vidor és Bartha játsszák, kisebb szerepekben pedig a társulat összes férfi tagjai foglalkozva vannak. Előre is felhívjuk az érdekes premierre az érdeklődő közönség figyelmét.

Vidéki Hirlapírók Szövetsége.

A debreczeni helyi bizottság megalakulása.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 13.

Megemlékeztünk már több ízben lapunkban arról a mozgalomról, mely a múlt év decz. 27-én a Vidéki Hirlapírók Szövetségének megalakítására vezetett.

Tudvalevő dolog az, hogy a vidéki hirlapírók a közönséggel és az élet bajjaival szemben mennyire el vannak még ma is hagyatva. Teljesen a lap tulajdonosok és kiadók privat tetszésétől függenek, nem volt rá mód, hogy a sors csapásaival szemben meg legyen a biztos menedékük. Mert a hirlapíróknak függetlennek és szabadnak kell lenni mindenkitől, akár a bírónak.

A bíró paragrafusok szerint ítélt, a hirlapíró meggyőződését követi csak, midőn valamely ügy vagy eszme érdekében sikra száll. De ehhez okvetlenül szükséges a társadalmi tekintély s az anyagi függetlenség.

Többször próbáltak már ezen segíteni, nem egyszer egyes fővárosi hirlapírók vették kezükbe az ügyet, de az országos szövetkezés eszméje mindig zátonyra került a fővárosi hirlapírók többségének makacosságán.

Végre harmadéve ősszel Nagyváradon kongresszusra gyűltek össze a vidéki hirlapírók, a mely kongresszus folytatásaként ugyan azon év decemberében, mikor a kereskedelmi miniszter a kiállítás érdekében felhívta őket Budapestre, újabb értekezletet tartottak, hogy egyszersmind a fővárossal való kapcsolat ügyét megbeszéljék. Ekkor azonban oly éles ellentétek merültek fel a főváros és a vidék érdekei között, hogy az együttes működésről szó sem lehetett.

Tavaly aztán a budapesti újságírók külön egyesületet alakítottak. Ez tette serkentette a vidéki bizottságot, melynek elnöke Kulinyi Zsigmond a Szegedi Napló érdemes szerkesztője volt s hamarosan nyelbe ütötték az előkészítő intézkedéseket s a múlt év decz. 27-én Budapestben megalakították a Vidéki Hirlapírók Szövetségét.

Az elfogadott alapszabályok szerint tagja lehet a Szövetségnek minden a vidéken működő hivatalos újságíró, avagy akinek az újság írás legalább 3 év óta foglalkozása.

A rendes tagok felvételét a helyi bizottságok javaslatára a közp. igazgatóság eszközli, melynek székhelye mindig abban a városban van, amelyben az elnök, titkár s az ugyanannak alapszabályszerűleg kötelezően választott legalább 4 igazg. tag lakik.

A szövetség cíete a helyi bizottságok működésében fogja lüktetéseit végezni, amelyek minden nagyobb városban alakítandók, a hol a hivatásos hirlapírók nagyobb számban vannak a kalmazásban. Ugyanis ezeknek feladata lesz az, hogy a szövetséget képviseljék a helyi társadalommal szemben, terjessze az eszmét, igyekeznek partoló tagokat szerezni a szövetségnek (partoló tag lehet ugyanis minden feddhetetlen művelt ember, ki legalább évi 5 frtot fizet) igyekeznek mulatságok, estélyek rendezése által a szövetségnek ugy erköcsi, mint anyagi emelkedését előmozdítani.

A szövetség új tisztikara gyorsan hozzáfogott a szervezéshez. Közeleket boosított ki az igazgatóság tagjaihoz, melyben felszólította őket saját lakóhelyeiken a helyi bizottságok megalakítására s az eszme propagálására.

Eddig Szegeden és Nagyváradon lett eredménye az akciónak és pedig nemcsak erköcsi, hanem anyagi tekintetben is. Ugyanis Szeged 10000 koronás alapítványt tett máris és a város lakossága köréből sokan beléptek a partoló tagok sorába s a szegedi ipar és keresk. bank folyó számlát nyitott a szövetség pénzeinek beszedése tárgyában, amelyek így a vidékről egyszerűen fognak rögtön kamatozó elhelyezést nyerni.

Megvagyunk arról győződve, hogy Deb-

reczen sz. kir. város közönsége épenugy fel fogja karolni az eszmét, mint Szeged és Nagyvárad s méltányolni fogja a helybeli hirlapíróknak ezt a nemes törekvését, amelynek alapján rögtön az első között megalakította a szövetség helyibizottságát. Tegnap délutánra ugyanis értekezletre gyűltek össze a helyi bizottság megalakítása végett helybeli hirlapírók melynek lefolyásáról tudósítónk a következőket jelenti:

Délután 4 órára hivta össze az értekezletet Than Gyula, a Debreczeni Reggeli Újság szerkesztője, a szövetség igazgatóságának egyik póttagja s röviden előadta az értekezlet tárgyát s ismertette az előzményeket. Jelen voltak: ifj. Gilly Ede, a Debreczeni Ellenőr szerkesztője, Kohányi Gyula, lapunk f. szerkesztője, Schwarcz I. Imre a Debreczeni Lapok f. szerkesztője, Kuthi Zsigmond az Érmelléki Közlöny szerkesztője, Szathmáry Zoltán a Debreczeni Hirlap szerkesztője, Bercezy Lajos, a D. E. S. z. t. s. Jenő, a D. R. U. Lindenfeld Ede, a D. H. és Mile Pál, lapunk belső dolgozótársai.

Az értekezlet a Debreczen-i sörözőben egyik külön termében d. u. 4 órakor nyitotta meg Than Gyula s bejelentette hogy a szövetség elnöke átiratot intézett hozzá, amelyben felkéri a közreműködésre a helyi bizottság megalakítása ügyében. Felhívja a megjelenteket hogy kívánják-e hogy Debreczenben helyi bizottságot alakítsanak Egyhangú helyeslés volt a felelet s erre Than Gyula felhívja a jelenvölőket hogy az alakuló gyűlés előköt valassa meg. Az értekezlet egyhangúlag ifj. Gilly Edét a Debreczeni Ellenőr f. szerkesztőjét választotta meg ki elfogadván az elnöki széket, az alakító ülés jegyzőkönyvének vezetésére Kohányi Gyulát, lapunk f. szerkesztőjét kérte fel. Egyszersmind jelezte, hogy a szövetség alapszabályai értelmében választandó e mai ülésen elnök, alelnök, jegyző, pénztárnok és legalább négy rendes bizottsági tag. A gyűlés kimondta, hogy 6 rendes és 2 póttagot fog választani. A szavazás titkos s ennek megejtésére elnök szavazatszedő bizottságot alakított, melynek elnökévé S. z. t. s. Jenőt, a D. R. U. tagjait Lindenfeld Edét, a D. H. és Mile Pált, lapunk belső dolgozótársát nevezte ki, s egyszersmind elrendelte a titkos szavazást az elnöki tisztre. A gyűlés szótöbbséggel ifj. Gilly Edét választotta meg Kohancz Ákos elnöke, ki megleg szavakkal köszönte meg a bizalmat s bejelentette, hogy egyedüli törekvése a szövetség felvirágzása lesz, a minék érdekében minden eszközt meg fog kísérlni.

A lelelnök ül ugyancsak szótöbbséggel Than Gyulát, a D. R. U. f. szerkesztőjét választották meg.

Jegyzőül szótöbbséggel Mile Pált, lapunk belső dolgozótársát választották meg.

Pénztárnokul egyhangúlag Kohányi Gyulát, lapunk f. szerkesztőjét választották meg.

Elnök ezután elrendelte a titkos szavazást a 6 rendes és 2 pót bizottsági tagra kik relatív szótöbbséggel választandók.

A szavazás eredménye a következő lett, a kapott szavazatok számának rendjében:

Rendes tagok lettek: Szathmáry Zoltán, a D. H. s. szerkesztője, Bercezy Lajos, a D. E. s. belső doigzótárs, Kuthy Zsigmond, az Érmelléki Közlöny szerkesztője Schwarcz I. Imre, a D. L. f. szerkesztője, Lindenfeld Ede, a D. H. s. belső dolgozótárs, Zoltai Lajos, a D. E. s. szerkesztője.

Póttagok lettek: dr. Bartha Béla és dr. Nagy Zsigmond.

Ezzel az alakulás be volt fejezve s az elnök megköszönve az érdeklődést bezárta a gyűlést, egyszersmind a helyi bizottság első ülését szombaton e hó 17-án d. u. 4 órára

hívta össze, melyen az első szervezkedési intézkedéseken kívül rögtön egy még az idei farsang alatt a szövetség javára rendezendő nagyszabású estély és multság tervezete is szóba fog kerülni.

Ismételten üdvözljük az új tervet, mely hivatva lesz életet lehelni az elkorhadt lomokba.

Ujdonságok.

* **Jelenffy Kornél halála.** Mint már lapunk tegnapi számának t á v i r a t i rovatában megírtuk hogy a debreczeni kir. törvényszék hosszú időközön volt elnöke a nagyváradi királyi táblának tanácselnöke J e l e n f f y Kornél hetfőn délután hosszas és kínos szenvedés után meghalt. — J e l e n f f y Kornél ezelőtt a debreczeni kir. törvényszék elnöke volt s onnan neveztek táblai tanácselnökké. A kik vele érintkeztek, megtanulták őt becsülni szeretni és tisztelni mert mint hivatalnok és mint ember rendelkezett mindazon nemes és jó tulajdonsággal mely a valódi férfi számára kivívja az elismerést. — Utóbbi időben sokat betegeskedett s ésszetört teste gyótró kinokat szenvedett nemes szívének megváltás volt a halált Halála debreczeni ösmerősei és barátai körében is mély részvétet keltett. Temetése ma ment végbe Nagyváradon. A debreczeni kir. törvényszék bírói kara l g y á r t ó Sándor törvényszéki elnök kezdeményezésére díszes koszorút küldött az elhunyt ravatalára. A temetésben azonban a bírói kar, mint a tegnapi esti ülésen határozatba ment, nem képviselteti magát.

* **Iskolaszéki ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében január hó 14-ik napján délután 3 órakor iskolaszéki ülést tart, melynek tárgya több fontos iskolai ügy lesz. Az elnökség mulhatlan megjelenést kér.

* **Felolvasó estély a kereskedő ifjak egyesületében.** K i r á l y f y Pál amerikai újságíró, ki fogadást tett chicagóban, hogy onnét Budapestig 90 nap alatt teszi meg az utat gyalog, ezen ntázásáról tartott tegnap este szép számú közönség előtt érdekes felolvasást: a melyben uti viszontagságait ecsegette, s viszontagságainak egyes részleteit saját rajzaiban mutatja be a közönségnek. Különösen igen érdekesen tünteti fel az Amerikában dühöngő cyklont, mely őt egy erdőben érte, második képe a melyben Niagara vizesét tünteti fel s ugyanarról egy fnykép felvetelt is csioált, mely a Niagara vizesét befagyott állapotban tünteti fel. — Végül az amerikai magyarok szomorú sorsára tér at s majdnem kézzelfoghatólag bizonyította be az amerikai magyarok nyomorúságát. A felolvasás a közönség zajos tetszése és tapsai közt ért véget. A mai felolvasásra még több érdekes dolgot fog felemlíteni, a mit tegnap este az idő előrehaladottsága miatt nem olvashatott fel.

Özv. Tóby Istvánné.

Tóby István volt törvényszéki bíró özvegye szül. Nagy Karolina; T ó b y Elek városi aljegyző édes anyja. s M a r j a i Péter Kossuth-párti orsz. gyűlési képviselő sógornője, január 12-én elhunyt. A haláleset városszerte mely részvétet keltett. A család a következő gyászjelentést adta ki: Tóby István, Tóby Juliánna Szabó Lajosné férjével és gyermekeivel; Tóby József, Tóby Elek, Tóby Jozefa, Tóby Róza mint gyermekei; továbbá Nagy Janka Fazekas Sándorné férjével és Nagy Ida Marjai Péterné férjével s gyermekeivel, valamint az összes rokonság nevében is a legmélyebb fájdalomtól megtört

szívvel tudatjuk a hön szerető és szeretett legjobb kedves édes anyja, nagymama és testvéreinek néhai özv. Tóby Istvánné született Nagy Karolinának mai nap éjjeli 3 órakor, életének 59-ik, özvegyiségének 3-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 14-én csütörtökön délután 2 és fél órakor fognak a Széchényi-utca 1783. száma házuknál tartandó rövid ima után, az ev. ref. szertartás szerint, a Kossuth-utca: sarkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességetekre rokonainkat, ösmerőseinket s általában a résztvevő nagy közönséget bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. január hó 12. Béké halmvaira! A temetést Dankó M. temetkezési-intézete rendezti.

* **Talált magzat.** Ez alatt a czim alatt lapunk tegnapi számának ujdonság rovatában megírtuk, hogy K i s s Miklós hentes gyermekei a péterfiak temető árkában egy dobozban erőszakkal elhajtott méhmagzatot találtak és nem mint egyik laptársunk írja 5-6 hónapos csecsemőt. — A bonczolást a vizsgálatot megindító kir. ügyészség ma ejti meg. A lelketlen anya kiletének kinyomozására a rendőrség mindent elkövet s ezután is felhívja azokat, a kik a legkisebb gyanút keltő dologról is tudomással bírnak, hogy arról az I-ső kerületi rendőrkapitányságnál jelentést tegyenek. — Erős a gyanu, hogy a tettes a helybeli gyárak valamelyikében dolgozó munkásné.

* **A vadászat eredménye.** Az ohaton tartott vadászat a legszebb eredményvel ért véget. Az első nap nyolczvannégy a második nap hatvanöt nyulat ejtettek el. Szeibold Károly mérnök lőt egy rókat is.

* **Vesztett kutya B.-Ujvárosban.** B.-Ujváros úgy latszik a vesztett kutyák hazája. — Alig telik el hónap, hogy onnan hirt ne vegyünk vesztett kutyák garazdálkodásáról. — Tegnap is az utcán gyanútlanul haladó B o r n y á s z Erzsébet cselédeányt marta össze kegyetlenül egy nagy juhász kutya, a melyet az állatorvos megvizsgálván, konstatalta vesztettségét. A szerencsétlen cselédeánnyt felszállították a Paster-féle intézetbe.

* **Öngyilkos czukrászegéd.** Megint az öngyilkos. A társadalom e rákfenéje minden héten követel legalább egy áldozatot Debreczenben. Tegnap d. u. 5 órakor K a d e r a s z Béla 25 éves nőtle debreczeni születésű czukrászegéd szüleinek csapó-u. 316 sz. a. lakásán egy 9 milliméteres revolverből jobb halántékán, majd hasba lötte magát. A revolver első lövését halántékára irányozta, de a golyó félre csuszott s csak arczsontját törte össze, a második lövés talál, a golyó hasába furódott. A rögtön értesített rendőrség részéről N a g y Imre p. biztos, dr. B a l k á n y i Ede ker. orvos és K a l m á r Barna orvosok jelentek meg, kik a még életben levő öngyilkost kiszállították a közkórházba. Az első lövés nem veszélyes, de a második, amely a balmellén a 9-ik borda tájékán hatolt be súlyos természetű. Az öngyilkos egy darab pakkoló papirosra érthetetlen szavakat firkált össze tettének elkövetése előtt. A levélben, melyet atyjához czimezett rendelkezik ruháiról, majd azt írja, hogy azért válik meg az élettől, mert b e c s ü l e t é t p i s z k o s i t ó e m b e r e k f o n d o r k o d n a k e l l e n e. — Mint mondják a sok ivástól deliriumba is esett már és így az lehetséges, hogy tettét elme zavart állapotban követte el. Az orvosok biznak életbenmaradásához.

* **Garázda hordárok.** P á l János hordár tegnap sokat ivott; M é n e s Mihály szintén hordár és tegnap szintén sokat ivott. A következménye az leve, hogy a „Hungária” kávéház előtt, a rendes állomásukon, nagy hangon politizálni kezdettek. — Eleinte bekészen — aztán kézzel lábbal vitakoztak — végezetre pedig — nagy gyönyörűségére az utca kandi népének — össze is verekedének. Arra ment T ó t h Sándor rendőrfogalmazza és figyelmeztette őket a csendre, — de hordárok tovább verekedtek, sőt még a rendőrség mindket nemű szentjeit is nagy hangon szidni kezdték. — Végre Tóth Sándor rendőroket hívott, kik a fennálló renddel elégedetlen atyafikat bekisérték a városhaza vendégszerető falai közé, a hol ki is aludták mámorukat.

Táviratok.

Országgyűlés.

Budapest, január 13.

Elnök: Szilágyi Dezső.

A költségvetési vita ugyszólván ma vette kezdetét. A képviselőház terme majdnem egészen megtelt a berendelt mamelukokkal. Élénk zsihongás volt tapasztalható úgy a folyosókon, mint a buffetben.

Napirend előtt S z i l á g y i elnök bejelenti, hogy a c s o n g r á d i képviselőválasztás ellen beadott petíciót visszavonták, ennél fogva G a j á r i Ödön mandátuma végleg igazoltatik.

A költségvetéshez elsőnek M a j o r János néppárti szóllott ki a Wlassics pártnak a választások falkalmával elkövetett hallatlan visszaéléseit hozta fel. A kormány iránt nincs bizalma, de azért a költségvetést elfogadja.

W l a s s i c s a jobboldal helyeslése közben felolvassa a csáktornyai és szombat-helyi plébánosoknak ő ellene mondott izgató beszédjeit.

M a j o r néppárti tiltakozása után W e r n e r Gyula Bánffy bizalmas embere támadta meg erősen a nemzeti pártot, azért, hogy r á g a l m a z z á k a miniszterelnököt Erdély kerüleinek meghódítása miatt. Beszédjét a jobboldal tapsai közt K o s s u t h szavaival végzi: „M ü k ö d n e k a n e m z e t i p á r t t a l, h a l e h e t, — n é l k ü l l ö k, s ő t e l l e n ü k, h a k e l l.”

Szünet után g f. B e n y o v s z k y Sándor különösen a középosztály tönkremenését hangsúlyozta. — Az adók miatt még súlyosabb viszonyok között van most az ország s mégis a kvótát akarják emelni.

Le kell az adót szállítani, s inkább a gyufamonopoliumot behozni és így a hitelt hozzáférhetőbbé tenni. Kossuth Ferencz határozati javaslatát pártolja.

K r i s t ó f y Jenő a függetlenségi pártot támogatja a szélsőbal folytonos gunyos közbeszólásai közt.

Ülés végén egy interpelláció is volt; melyet S i m a Ferencz terjesztett elő V a d n a y Andor csongrád megyei főispán visszalesei miatt.

TÖRVÉNYSZÉK.

A székelyhidi képviselőválasztás véres epizódja.

— Törvényszéki végtárgyalás Nagyváradon. —

Élénk emlékében van még Biharmegye közönségének az az elkéseredett küzdelem, a melyet a múlt év október havában lefolyt képviselőválasztások előtt a székelyhidi választókerületben az agrár programmal föllépett és ugyan ilyen programmal sok korteskedések után is megbukott Fáy András folytatott Kiss Albert Kossuth-párti ellenében.

Tudva van az is, hogy az egykor szűz 49-es kerületben — ha nem győzött is — nagyszámu szavazatokat toborzott össze a nagy választási apparatussal dolgozó Fáy-párt.

Ennek a kemény választási ujjhúzásnak véres epizódja játszódott le Ér-Adony községében október hó 18-án, a melyet a kormány-párti sajtó nem késett rémes vonásokkal kiszínezve felhasználni a biharmegyei 48-asok befektetésére.

Ez a véres epizód, mint az ebből támadt bűnpör tegnapi végtárgyalása kiderítette, anynyiban függ össze az érmelléki agrár kontra 48-as kortes háborúval, hogy arra a végzetes kimenetelű verekedésre, a melyért tegnap Lukács Imre és Szodorai Sándor állottak a nagyváradai törvényszék előtt, egy drasztikus kortesnóta szolgáltatta az indító okot.

A mondott napon az ér-Adonyi választó és nem választó polgártársak kedélyesen idogáltak a községi kocsmában. Az ellentétes partvélemények a boros üvegek gyors ürülete mellett is megérintek egy fedél alatt. A kocsmában nem is történt semmi.

Az iddogáló kocsmái publikum fiatalabbjai jó kedvvel, félpityókusan távoztak az X-lábu asztalok mellől, hogy a kenderdörzsölőben a község hajadonjainak társaságában folytassa a szokásos vasárnapi mulatozást.

Utközben a társaság egyik tagja egy kebelbeli termékü, nem épen költői izlésre való kortesnótára gyujtott rá, első sorban Kiss Albertről zengett, második sorában pedig a veletartóknak kívánt Göre-Gábori lyót.

A kocsmái hangulatban levő társaság több tagjának zokon esett a triviális nóta; s botra került a dolog, a mikor — kitől, kitől nem? — állítólag Vas Lajostól, talán Vas Jánostól — Lukács Imre sulyosabb ütést kapott.

A megsebzett legény bement a közelben lakó Tóth Lajos udvarára, ott megmosakodott a vértől s jogos felindulásában magához vett egy dorongfélélt; azzal rohant az utcára s a még dulakodó társaságban nyakszirtzen vágott egy alakot, a kiből sérelmezőjét vélte felismerni.

A megütött ember, a ki eszméletlenül bukott a földre s nem soká kiszenvedett, Rátonyi József 27 éves, nős, gyermekes fiatal ember volt, a ki ártatlan volt mindenben, a ki békíteni lépett a duhajkodók közé. Lukács aztán még kisebb sérelmet ejtett Percsényi Józsefen.

Másodrendű hőse volt a verekedésnek Szodorai Sándor, a ki Lukácsesal együtt ült tegnap a vádlottak padján.

Lukács úgy a vizsgálat során, mint a

tegnapi végtárgyaláson beismerésben volt arra nézve, hogy ittas és felindult állapotában főbe ütötte Rátonyit, azonban azzal védekezett, hogy bantalmazóját vélte beismerni; tévedett a személyben mivel sőtél is volt.

Lukács mellett Radl Ödön kriminálista tartott nagyobb szabású védbeszédet, melyben a tőle megszokott mélyrehatósággal csoportosította az enyhítő körülményeket, a melyeket a bíróság az ítélet kiszabásánál tekintetbe is vett.

A törvényszék Lukács Imrét a btkv. 361 szakasza alá eső és a 306. szerint minősülő helált okozott sulyos testisértés miatt az enyhítő körülmények tekintetbevételével négy évi fegyházra ítélte el, — a melyből 2 hónapot a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vétt.

Ezen kívül az elhunyt Rátonyi kiskoru gyermeke részére 200 forint összegnek megfizetésére.

Szodorait a törvényszék a testisértés vádjá és következményei terhe alól felmentette Lukács az ítélet ellen fellebbezett. Apelált az ügyész is szigorítás miatt. Szodoraira nézve az ítéletet tudomásul vette.

KOZGAZDASAG.

Budapesti gabonatözsde.

jan. 12.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg.
Bánsági ó	75	8.35	8.45	78
"	77	8.55	8.65	80
"	79	8.65	8.70	80
Tiszavidéki ó	75	8.50	8.55	78
"	77	8.65	8.70	80
"	79	8.70	8.75	80
Pestvidéki ó	75	8.45	8.50	78
"	77	8.60	8.65	80
"	79	8.65	8.70	80
Fehérmegyei ó	75	8.55	8.60	78
"	77	8.70	8.75	80
"	79	8.75	8.80	80
Bácskai ó	75	8.55	8.60	78
"	77	8.70	8.75	80
"	79	8.75	8.80	80
Észak magy	75	8.45	8.50	78
"	77	8.60	8.65	80
"	79	8.65	8.70	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű új	70—72	6.75 6.80
" másodrendű új	—	6.70 6.75
Árpa takarmánynak új	60—62	4.00 4.35
" égetni való új	62—64	5.10 5.90
" serfőzdei új	64—66	6.50 8.00
Zab új	39—41	5.70 6.20
Tengeri bánsági új	—	4.15 4.20
" más nemű új	—	4.05 4.10
Repce bánsági új	—	0.00 0.00

Kőbányai sertés-piaz.

jan. 21.

Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként 400 kg-on felüli sulyban) — krtól — krig. 2. Óreg közép (páronk 300—400 kg. sulyb. — krtól — krig. 3. Fialat (páronként nehéz — ban felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páronként 250—320 kg. sulyban 54—56 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kgr. terjedő sulyban — krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 kg. felüli sulyban — krig. Közép páronként 2280—20 kg. sulyban — krig. Könnyű páronként 220 kg. terjedő sulyban — krig. III. Szerbia Nehéz páronként 260 kg. felüli sulyban 51—52 krig. Közép páronként 220—260 kg. terjedő sulyban 48—49 krig. Könnyű páronként 220 kg. terjedő sulyban 46—47 krig.

Sertés létszám 1897 jan. 10-ik napján volt készletben 5498 db. 1897. jan. hó 11-ik napján felhajtott 306 db. 1897. jan. 11-ik napján elszállított 676 db. 1897. évi jan. hó 12-ik napjára maradt készletben 5128 db. A hízott sertés üzletirányzata — lanya.

CSARNOK

A próba.

Irta: Alpári Lajos.

I.

Rózsaszínű volt az égája, mint az Olgyay Laczi gondolatvilága, mikor hazavetődött a híres Anna bálból. Fejében még zugott az utolsó csárdás észbolondító, vad zenéje s agyát édesen ringatta a pezsgő, az illat és az asszony egymásba keverődő, füstszerű má-mora.

Bátyja, Zoltán már íróasztalánál ült. Az érdekes, sápadtképu fiatal ember előtt nyitott könyv ásitozott, melynek furcsa betűit majdnem felfalta éhes szemével. Szinte belereszedett a Savitri sokezeréves titkaiból áradó gyönyörűségbe. Alig vette észre a belépőt, a ki egy bűvész gyorsaságával hanyva le magáról a modern mulatság elengedhetetlen nyuzeit, valóságos műelvezettel dült végig a pamlogon.

— Tudod-e mi az ujság, te könnyvmoly?
— Az, hogy ilyen kitűnő szanszkrit szövegkiadása nincs több Teubnernek.
Ej, hagyj már abba azt az örökös smokingoskodást! Tudd meg, hogy boldog vőlegény vagyok!

— Öszinte részvételem. De hallgasd csak meg ezt a pár sort; naiv keretben minő remek filozofia. Majd lefordítom.

— Sohse fáradj kedves! A boldogság nem hangol most pesszimizmusra. Vigyázz, mert még utóbb belebolondulsz ezekben a nirvánás indus ostobaságokba.

— Ostobaság? Az ostobaság éppen olyan relativ forgalom, mint a boldogság.

— Tagadom. A szerelem abszolút boldogság.

Önámítás, kopott frázis.

— Mondj inkább, hogy szerelem nincs is! — Azt éppen nem mondhatom. Szerelem van, sőt állati természetünknek ez a legszebb vonása, a fajfenntartás eszköze. De az a nagyképu szerelem, melylyel a holdat faljátok, csak ugyan nem egyéb öncsalásnál. Létünkkel belénk oltott ösztöneinktől eltekintve, a nő bizony vagy esztétikai tárgy, vagy közönséges nyárs-polgári szükselet csupán.

— Lárifári! ismerd csak Nellit! azok az észbontó szemek...

— Piczi eperajak, habtermet stb. ugye így folytatódik szerelmi receptetek.

— Szép jó mese!

— Tovább!

— Kell ennel több a boldog házasesletre?

— Boldog házaseslet? Boldogság és házaseslet északi és déli pólus. Kontár regényírók keverik csak egybe az életben ismeretlen.

— Ismerd is te az életet!

Igaz nem rohanom végig örültségének egész skáláját de azért tudom hegy az ugynevezett boldog házaseságok csak festett dekorációk a tavlat optikai csalódásai

Laczi homlokán egy kis felhő futott végig, de csak egy pillanatra. Bárányfelhő volt csak.

— Ismerd Jónásékát?

— A miniszteri tanácsost? Ugy névleg.

— Nelli Jónásénak a nővére. Régen járok már hozzájuk. Házuk mintaothona a családi boldogságnak

— Hány éves házások?

— Ugy hiszem négy éve, hogy összekeltek.

— Akkor az a boldogság humbug!

— Ez a merész mendasod meg rágalom.

Különben, ha annyira meg vagy győződve a házaseslet boldogságának lehetetlenségéről, fogadást ajánlok.

Halljuk!

— Meg fogsz ismerkedni Jónásékka. Egy félét adok, hogy tanulmányozd családi életüket. Elég lesz?

Sok is.

— Nos jó! Ha te ez idő alatt csak akkora árnyékot is fedezesz föl házi boldogságuk egén, a mekkorát cigarettám füstje vet

a világra, elvesztettem a fogadást s elkísérlek indiai utadra. De ha a félev elteltével semmi-vel sem tudod támogatni apodiktikus merész-ségű gyanúsításodat, úgy en nyertem s te becsületszóval kötelezed magadat, hogy a határidő lejártá után egy év alatt megnősülsz. Elfogadod?

— Itt a kezem.

Aztán hóna alá csapta sokezeréves, vén barátját s indult rendes reggeli sétájára, ki n szabad természetbe.

A következő héten Wagner hatalmas tetralogiája volt az opera játérendjén. Itt kellett megismerkednie Jónásékkal.

A rajnai selők bájos dalát már együtt élvezték. — A szelid tündéres melódia édes, álmadozó hangulatot kellett a szívekben.

Abrándos érzés vett erőt az idegeken s elringatta a lelket, mely szerette volna átölelni az egész világot. Mikor meg felzúgtak a zenekar első tragikus motívumai, szinte lesújtotta az embert az isteni hanghullámzás.

Másnap már együtt zongorázott Jónásné val. Belefáradtak mind a ketten, s mintha ma nem is lett volna olyan nagyon ügyetlen. Éget a lelkesedéstől most is, de nem attól a vad önkívülettől entuziasmustól, melynek felkeltésére csak a zenekar megrázó ereje képes.

Nagyon későn jutott az eszébe, hogy tulajdonképpen miért iz jár ő ide? Az a fogadás kezdte nyugtalanítani. Szeretett volna mihamarabb átteni a dolgon. Készakarva terelte mindig erre a beszédet.

— Szentül hiszem, — fejtegette egy ízben, — hogy a paradicsom tiltott gyümölcse a zene volt. Csak azért dobhatta el az ember magától a boldogságot, mert tudta, hogy azzal ezt is magának viszi száműzetésébe.

— A rajongás csak úgy szép, ha őszinte, veté ellen Jónásné. Nagyon jól tudta azt maga is barátom, hogy az a tiltott gyümölcs a szerelem volt. Elvégre a zenébe is ez oltja be a boldogító hatást.

— Fordítva áll a dolog nagyságos asszonyom. Tiszta, bár rövid boldogságot csak a művészet ad s a szerelemből fakadó — no, mondjuk — boldogság is csak a művészi, helyesebben esztétikai érzék által lesz azzá.

Néha Jónás is belevegült a vitába, de a tudós minden fáradsága kárba veszett hogy legalább egyszer nejjével elientétes áláspontra bírja.

Egy test és lélek voltak. Soha meg gondolatban sem volt köztök ellenkezés, legfőlebb apró figyelmességekben iparkodtak túltenni egymáson. Jókendő derült világnézete volt mindkettőjüknek és imádták egymást.

Ez a megmagyarázhatatlan boldogság kezdte Zoltánt kihozni a sodrából. A folytonos kudarc egyre hevesebb ostromra ingerlé, de hiabavaló volt minden erőlködése. Pedig a határidő fele innen-onnau már le is járt. Semmi kétség többé hogy elveszti a fogadást. Mily könnyelműség is volt az tőle. Nyűgöt venni a nyakába egy-két mézes-mázos szóért eda dobni minden idejét egy asszony lábaihoz! Egyhez láncolni lelket mélyhez joga van az egész világnak!

Ily gondolatokkal küzködve ment a tanácsosékhöz.

Jónáséknál vendég volt. A háziasszonynak másik, legfiatalabb nővére: Irén most került haza a zárdából. Ugyanaz a jellegzetes, finom arczél, ugyanaz a szelid fényű, buzavirágseu, ugyanaz a sugár, hajlékony, szinte ölelésre váró termet, mely egy pillantásra elárulta, hogy Jónásnéval egy vér all előtte.

Irén kevesebbet beszélt, mint a legtöbb hölgy szokott. Korához képest talán tulságosan is komoly volt. Kedvenc költői Goethe és Madach valának.

Kezdte érdekelni Zoltánt.

Gyakran egész délutáa elvitatkoztak valami szép témán.

Jónásné és Nelli meg ugyancsak nagyot néztek, midőn egyszer négykézre játszva a rajnai selők dalát, azon vették magukat észre, hogy még a szenvedélyes wagnerista sem figyel játéukra. Ugy bele volt ő melegedve valami metafizikai magyarázatba, hogy talán még a Mindenre rá tudta már venni az a kis,

komoly gyerekleány. Sőt mintha a könyveiben sem találta volna már a régi gyönyörűséget. Minden sor fölött ott tánczolt Irén szépsége fejecskéje. Hiába iparkodott, hogy elűzze.

Ha egyedül volt is, folyton ingerkedett vele egy hallhatatlan hang. Most is azt sugja kaczagva a fülébe.

zenekar legviharosabb játékát is légydongásnak tartotta volna. Jónásné nem is tudott elrejtteni egy alattomos mosolyt.

Máskor meg azon kapták, hogy a pamut gombolyításnál segédkezett.

(Vége köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Titokzatos viccedvelő. Ön eléggé élesen kiviccelt levelében azt állítja, hogy midőn meghallotta azt a bizonyos viccet: nevéteben egy zsák korpát — fujt — pardon! nevetett szét; — mi, de kivált a malmok ennek — nagyon örülünk. — De kérem az ön által agyon nevetett viccet már a verebek is csiripolják — oly öregnemű; — hogy pedig mindenkit megóvjunk attól, hogy esetleg úgy ne járjon, mint ön, öreg viccét ide iktatjuk:

Tudvalevőleg ezeltott egy századdal a gróf, neveszük A-nak így szólott az inasához:

— János csináljunk verset . . .
Erre János bután mosolyog s szégyenkezve bevallja, hogy ehhez nem ért.

— Lásd pedig as igen könnyű, hallod itt a vers . . .

Hallod-e te hórihorgas Jancsika
Szeret engem a te hugod Boriska!

— Ez nem igaz — szakítja félbe János a gróft.

— Nem igaz, de vers — szól önérzettel a gróf — No János rajta tehát te s indítsd meg verseidnek masináját . . .

Midtán János halálosan elsápadt — majd neki vörösödött szégyenkezve kibökte:

Megkövetem a nagyságos urat,
Szeret engem a nagyságos asszony . . .

— Brávó János! — kiált fel a gróf. — De ez nem vers!

János neki bátorodva feleli:

— Nem vers, de — igaz!

Hogy a címos címám rugja meg! — mondaná önnek Cenci néni.

Bohém lantos. Örömmel olvastuk, hogy ön egy praktikus találmányon törte a fejét . . . Törje . . . törje . . . csak össze ne törje!

Helybéli előfizetés. Kérdésével forduljon a kerületi rendőrkapitánysághoz.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám. 110. Bérlet szám 89.

Csütörtökön, 1897. évi január hó 14-én itt először:

Charitas.

Eredeti szomorú játék 3 felvonásban, írta: Varady Antal.

Pénteken, január 15-én kéreltszünetben

leszállított helyárrakkal:

1000 év.

Látványos történeti színmű 10 képb. — Írta: Veró György.

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a be-

adványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kezesetek et, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőt 11—12 óráig

A Gőzgy. egyesület „ethena” a keresk. akad. palotájában

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárponként d. e. 10—12-ig.

Január 20. A csizmadia társulat bálja a „Koroná”-ban.

Január 23. A függetlenségi kör bálja a Korona disztermében.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a Korona disztermében.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőt:

Hétfőn)
Csütörtökön) 11—12 óráig.
Kedden)
Szerdán) 9—11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2—5 óráig.
Vasárnap délelőt 9—12 óráig

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel	8 ó. 15 p.
Budapest—Nagyvárad-felé	délután	12 ó. 36 p.	
„	délután	3 ó. 48 p.	
„	este	10 ó. 31 p.	
P.-Ladány—Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p.	
„	minden kedden déli	12 ó. p.	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p.	
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.	
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.	
„	éjjel	3 ó. 05 p.	
Csak Szatmár	reggel	8 ó. 25 p.	
Miskolcz-Kassa felé.)	reggel	5 ó. 30 p.	
Miskolcz—Kassa felé.)	este	8 ó. 10 p.	
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.	
H.-BöszörményB.-Szt-M felé máv-ról	reggel	5 ó. 28 p.	
„	vásártérről	5 ó. 51 p.	
„	máv-ról	délután	3 ó. 57 p.
„	vásártérről	4 ó. 10 p.	
F.-Abony felé máv-ról	reggel	4 ó. 42 p.	
„	vásártérről	5 ó. — p.	
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 12 p.	
„	vásártérről d. u.	4 ó. 24 p.	
Derecske—Nagy-Léta felé	8 ó. r. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.	

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
„	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p.
„	reggel	2 ó. 40 p.
N.-Várad-Pl-Ladány	reggel	5 ó. 12 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
„	délután	12 ó. 16 p.
„	este	10 ó. 16 p.
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p.
Csak Szatmárról	este	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől.)	reggel	8 ó. 37 p.
Kassa-S.-A-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől.)	este	7 ó. 50 p.
B.-Sz-M—H.-Böször felél vásártérre	reggel	8 ó. 09 p.
„	máv-ra	8 ó. 17 p.
„	vásártérre	este 6 ó. 40 p.
„	máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérre délután		5 ó. 23 p.
„	máv-höz	5 ó. 32 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérre	reggel 7 ó. 50 p.
„	m. á. v. hoz	8 ó. — p.
Derecske—Nagy-Léta felől r.	7 ó. 25 p. d. u.	3 ó. 18 p.
az este 7 ó. 09 p. érk.	gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p.	személy-vonat	este 7 ó. 05 p.
az	2 ó. 40	sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

Budapestre érkezik:

reggel 8 ó. 40 p.	p.-kor ind. gy. v.	délután	10 ó. 5 p.
déli 12 ó. 36	sz. v.	este	8 ó. 10 p.
este 10 ó. 31	reggel		5 ó. 15 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.
2) Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.
3) Közvetlen övecesi Bptről Miskolczon.

Debreczen sz. kir. város tanácsától.

170.
1897.

Hirdetmény.

Tenyész bikák eladása.

A debreczen szab. kir. város gazdasági törzsgulyájából kiselejtezt és számszerűen eladása a városi tanács által elrendeltetvén, erről a venni kívánók azzal értesítettek, hogy az eladás az országos baromvásár alkalmával a szarvasmarha vásártéren a f. év **január hó 18-án** délelőtt 9 órakor megtartandó árverésen fog eszközöltetni.

Debreczen, 1897. Január hó 7-én.

A városi tanács.

KÖHÖGÉS,
rekedtség és elnyákosodásnál
a torok és légzési szervek
MINDEN ZAVARAINÁL
melegen ajánljuk

EGGER

kitünő hatásu

mellpasztilláit.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő és szétküldési raktár:

EGGER A. FIAINádor-gyógyszertára
BUDAPEST, Váci-körút 17.**HOFFMANN és TÁRSA**

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiac, a főpostával szemben
mindenféle**Levélborítékok**

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 pld ft. kr.
44 H2. Jó, zöldes levélboríték czégyomással	2 —
44 V2. Jó, szürke	2 20
44 BB. Jó, kékeszürke	2 20
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	2 40
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	2 40
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégyomással	2 40
44 AB. Erős, világos szürke levélboríték czégyomással	2 45
144 JED. Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	2 50
144 OGS. Erős, sárga levélboríték czégyomással	2 50
144 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	2 55
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	2 50
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégyomással	2 60
Jute S. Erős jutte boríték czégyomással	2 65

Egyébb nyomtatványokat hasonló olcsó árakban készítünk el.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben, Főpostával szemben.

Különféle

csődtömegtől

óriási mennyiségben érkeztek és igen jutányos árban kaphatók
mindenféle **vásznak, Carton,**
női ruhaszövetek és mindenféle **rőfős- és**
rövidáru-czikkek.

A Plank és Orbán M.-féle üzletek

összes bolti berendezései

olcsón eladók. Megtekinthetők és értesítés nyerhető

ADLER SIMON

partie áru üzletében, a vármegyeháza mellett.

COGNAC**CZUBA-DUROZIER & CIE**

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenholt kapható.

Vásztalálkozó: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Meghívás.

A „Balmaz-ujvárosi Takarékpénztár”

XIII-ik évi rendes közgyűlését

folyó évi január hó 31-én délelőtt 10 órakor

saját helyiségében tartja, melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.
Kelt, B-Ujvároson, 1897. évi január hó 10-én.

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az 1896-ik évi mérleg előterjesztése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A felügyelő bizottság előterjesztése.
4. Egy kilépő igazgatósági tag helyének 3 évre, egy lemondott igazgatósági tag helyének 2 évre, egy lemondott felügyelőbizottsági tag helyének 3 évre és egy lemondott napi biztos helyének 2 évre leendő betöltése.
5. Az igazgatóság és napi biztosok jelenléti díjainak megállapítása 3 évre.

Megjegyzés: A zárszámadás, ugyszintén az igazgatóság és felügyelőbizottság évi jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet helyiségében megtekinthető.

Vonatkozásal a tárgysorozat 4. számára megjegyeztetik, hogy az igazgatóság tagjai közül Györfi István ur sorrend szerint kilép, Steinfeld Mihály ur állásáról lemondott, a **felügyelőbizottságból** Grossmann József ur — ügyvezetővé történt megválasztatása folytán, — a **napi-biztosok** közül Szilágyi Imre ur állásáról lemondott.